

# Η ΧΑΝΕΣΑΙ



## ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΑ ΜΟΝΟ... θήνας φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑταρ. φρ. 18—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛ... ΤΟΥΝΤΗΣ.

### ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

αν ἔχομεν· ἀλλ' ἔχομεν τοῦλάχιστον ἀντιπολίτευσιν ; Δυστυχῶς, πολὺ δυστυχῶς, ὀφείλομεν καὶ περὶ τούτου νὰ ἀμφισβῆσωμεν.

'Αφ' ἧς ἡμέρας ἀπεκαλύφθη ἡ ἀπάτη τῆς Κυβερνήσεως, ἀπᾶτη ἦτι; ὑπὸ πάντα ἄλλον ἀντίπαλον τοῦ πρωθυπουργοῦ ἦν ἡ ἐμελλε νὰ ἀναστατώσῃ ὅλον τὸ ἔθνος καὶ τὴν καταποήσῃ ὅλους τοὺς παράγοντας, μεγάλους ἢ μικροὺς, βασιλεῖς ἢ πρωθυπουργοὺς, οἵτινες συμμετέσχον εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς εὐφήμου προδοσίας, ἠσθάνθητε εἰς τὰς ἀκοάς σας, εἰ τὴν καρδίαν σας, εἰς τὸ φρόνημά σας ἀντιπολίτευσιν ; Ἄν σὰς λέγομεν ἂν ἐνοήσατε τί θέλει—διότι ἄχρι τοῦδε ὁ ναρὸς ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκ τοῦ βουλευτικοῦ του μίνον τοὺς πρωθυπουργικούς του πόθους ἀποκαλύπτει—ἀλλὰ σὰς ἐρωτῶμεν ἂν ἐνοήσατε ἂν ὑπάρχῃ ἀντιπολίτευσις. Τὸ καθ' ἡμᾶς, περισσώτερον ἐνοήσαμεν ὅτι ὑπάρχει εἰς μίαν γωνίαν τῆς Πλάκας ἂν δὲν ἀπατώμεθα εἰς ὑψηλὸς φαίος πῖλος καὶ ἐν ζεῦγος χειροκτίων, ὅτι καὶ αὐτὰ καὶ ἐκεῖνος ἀνήκουσιν εἰς κάποιον Στούπην, ὅστις Στούπης ὅταν βλέπῃ τὴν Κυβέρνησιν του καταπροδίδουσαν τὸ ἔθνος συνάξει κόσμον εἰς τὸ Πολύγωνον καὶ ὀμιλεῖ καὶ ὅταν βλέπῃ πάλιν ἓνα ἵππον καταπροδίδοντα τὸν ἠνιόχον του καὶ ἀπολυόμενον λαμβάνει μετὰ σπουδῆς καὶ τὸν πῖλον καὶ τὰ χειρόνια του καὶ μεταβαίνων οἴκαδε καταθέτει εὐλαβῶς καὶ αὐτὰ καὶ τὸν ἑαυτὸν του καὶ κρύπτεται, ἕως ὅτου παρέλθῃ ἡ ὀργὴ τοῦ ἵππου· περισσώτερον λοιπὸν ἐνοήσαμεν αὐτὴν ἂν ἀνώνομον ὑπαρξῆν ἢ τὴν βροντώδη καὶ μαμμούθειον ἀντάραχον τοῦ κυρίου ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὅτι ἢ πρὶν τῆς τελευταίας φάσεως τοῦ ζητήματος ὡς Νέγρης· Ὡρα φιλοδωρεῖ ἡμῖν ἐκ τῆς πρῶτης ἀρθρα τῆς τριανδρίας ἀποτελοῦσιν ἑκ τῶν ἐκ τριῶν πρῶτην, ἐνὸς πρωθυπουργοῦ, ἑνὸς ἀντιπροέδρου καὶ ἐνὸς ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης. Ὁ δεῦτερος χαριτολογεῖ, ὁ τρίτος ἀντιπροέδρος καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἱερειάζουν. Οὐδεὶς ἐξήγησεν εἰς τίνα περὶ τοῦ τί δέον γενέσθαι· οὐδεὶς ἐξήγησεν τὴν ἀπελπισίαν τοῦ ἔθους ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του· οὐδεὶς

ἀπετόλμησε νὰ ἀναβῇ ὑψηλότερα καὶ ὑψηλότερα νὰ ἀναζητήσῃ τὰς κεκρυμμένας κακούργους εὐθύναις.

Αὐτὸς ἦτο ὁ ἀρνητικὸς τῆς τριανδρίας ἀγών, ἄχαρις, ἀπείθετος, ἀνεπαίσθητος.

Ποῖος δὲ ἦτο ὁ θετικὸς τῶν ἀγών ; Νὰ ἀναβῇ εἰς τὰς ἀστέρας τῶν οὐρανῶν ὡς γαλῆ τοῦ Μαρτίου καὶ νὰ μιαιουργήσῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ὁ Κουμουνοδούρος ἐπέδωκεν, ὅτι ἡ προδοσία τῆς ἀρχῆς τετελεσμένη, ὅτι τὸ ἔθνος δεδῶν νὰ νομισθῇ ἀπὸ τοῦδε κατεστραμμένον, ὅτι ἐπωλήθημεν εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἀπόλεσασμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, ἐπικυριαρχούμεθα ὑπὸ τῶν πρέσβεων, ἀπωλέσθη δι' ἡμᾶς ἡ Πείρος, ἀπωλέσθη πᾶν μέλλον.

Ἐπὶ ἐποψίν ἐθνικὴν ἢ πολιτικὴν αὕτη, ἂν ἀξίξῃ νὰ τῆς δώσωμεν τὸ ὄνομα, ἦτο βλαβερωτάτη ἀκόμη καὶ ἂν ὑπῆρχε πλήρης περὶ ὅλων τούτων πεποίθησις· ὑπὸ ἐποψίν δὲ κομματικὴν ἦτο μωρὰ, διότι ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ἐνόσω δὲν ἀποχωρῆ τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς· οὐδέποτε ὀφείλει ν' ἀπελπίσῃται περὶ τοῦ ἔθνους του, διότι μέχρι τοῦδε γνωρίζομεν πρωθυπουργοὺς ἐλπίζοντας, ὅχι ὁμοῦ καὶ πρωθυπουργοὺς ἀπληπισμένους.

'Ἄλλ' οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο ἦν τὸ καθῆκον καὶ τὸ δικαίωμα σας.

'Ἐὰν ἐπιστεύετε εἰς προδοσίαν, ὀφείλετε ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀοριστώδης ἐκείνη περίληψις τοῦ κουμουνοδουρικοῦ ἐγγράφου, κατὰ γράμμα νὰ χαλάσῃτε τὸν κόσμον καὶ ν' ἀποδείξῃτε εἰς τὸν Βασιλέα, εἰς τὸν Κουμουνοδούρον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ὅτι ἂν ὑπάρχουν συμμορίαὶ ἀρχόντων ἐνταῦθα ἐρχόμεναι εἰς ἀγοραπωλησίαν, ὑπάρχει ὁμοῦ καὶ τὸ ἔθνος ὅπερ γνωρίζει νὰ ἐπιβλέπῃ, νὰ ἐμποδίσῃ, νὰ διαμαρτύρηται, νὰ ἐπαναστατῇ ἐπὶ τέλους. Ἡδύνασθε νὰ ἀναστατώσῃτε τὴν πρωτεύουσαν καὶ εἴχατε ἑτοιμον ὕλικὸν ὅλον τὸν λαὸν τῆς πρωτεύουσας καὶ ὅλον τὸν λαὸν τῶν ἐπαρχιῶν. Ἡδύνασθε νὰ συγκαλέσῃτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀντιπολίτευσιν εἰς μόνιμον συνεδρίασιν καὶ νὰ σκεφθῆτε περὶ τοῦ πρακτικοῦ. Ἡδύνασθε νὰ συγκαλέσῃτε τὸν λαὸν νὰ τὸν πείσετε ὅτι προδίδεται καὶ ὁ λαὸς ἐγνωρίζεν τί ἐμελλε νὰ κάμῃ. Ἡδύνασθε νὰ ἀναγκάσῃτε τὸν Βασιλέα ἢ τὴν Κυβέρνησιν νὰ συγκαλέσῃ αὐθωρεῖ τὴν







ΜΑΪΣ

Α.

Ε! Ε! ο Μάϊς . . . τί πανηγύρι!
Ε! Ε! ο έρωσ με το δοξάρι!
Ε! Ε! παιγνίδια, κρασί και τσίροι!
Ε! Ε! άηδόνια, ω! ω! γαιδάροι!

Ε! Ε! ο Μάϊς . . . ω! ω! άντάρα!
Ε! Ε! τραγούδια, ωχ! Σινανά . . .
Ω! Ω! άμάξια, λαττών και κάρα!
Ε! Ε! λουλούδια, δάση, βουνά!

Ε! Ε! ο Μάϊς . . . δροσιά, γαλήνη,
Ε! Ε! οί Τουρκοί και ή Εύρώπη!
Ω! Ω! γαλόνια . . . Ε! Ε! είρήνη!
Ω! Ω! ή Πούντα κι' οί άλλοι τόποι.

Β.

Και τής έννιά τής Μούσαις άν τής παρακλήσω
Νά τρέξουνε κοντά μου, πάλι δέν θα ήσω
Καινούρια, Χρυσομάλλη, τραγούδια ν' ήρωσ . . .
Σύ 'ξέρεις πόσα σέυπα και πόσο σ' άγαπώ!

ραστής αυτής δέν υπάρχει πλέον· είναι άνεύρητος έν τη ή-
μέρα και τη νυκτί· άλλ' ό έρωσ έπιζή είσέτι τής προσ-
φιλους μορφής· ή φιλομεϊδής 'Ηώς δέν έξεφάνθη είσέτι ύπε-
ράνω του 'Υμηττού· άλλ' ή νύξ μόλις ρίπτει τελευταίον ά-
γριον βλέμμα επί τήν γήν από του άκρα-άτου σημείου και
έτοιμάζεται όργιλη νά βυθισθή πέραν του όριζοντος· ό κο-
ρυθαλός σπεύδει άπ' άνατολών νά φέρη είς τους κατοίκους
τής Κεκρωπίας τό εύάγγελον μήνυμα του Μαΐου με φωνήν
αίσθηματικήν και διάτορον.

Ηκουσε τήν φωνήν ταύτην τό ζεύγος τών χειλιδώνων
και άνετίναξεν έν τω βάθει τής φωλεάς τά πτερά, τά ό
ποια άπενάρκωσε παννύχιος έρωσ. Πόσον είναι γλυκεία ή
θωπεία τής πρώτης από έρωτικής χειρός! Αί δύο χειλιδόνες
άνταλλάσσουσι θωπεϊάν, ανταλλάσσουσιν άσμα σύντομον
αθά μ' άγαπήσας σήμερον; — και σήμερον και αιωνίως·
έπειτα παρατηρούσι σοβαρά τās τελευταίας σκιές και
τās πρώτας τής αύγής άκτίνας· δέν διακρίνονται είσέτι οί
μικροί μέλανες αυτών όφθαλμοί, άλλ' αί κεφαλαί αυτών
άναθρόσκουσιν έκ τής φωλεάς όλόκληροι και πάλιν αφανί-
ζονται· έπειτα άκούεται και πάλιν σύγκρουσις πτερών και
έπαναλαμβάνεται πάλιν τό σύντομον τερτίσιμα επόσον εί-
σαι τρυφερό—πόσον είσαι περιπαθής· και τό ζεύγος τών
νεονόμφων άσχολεϊται νά καθαρίζη και λαμπύρη τά πτε-
ρά του δια του ράμφους. Ηλθε τέλος ή ροδοδάκτυλος 'Ηώς

και ό άρην άποτολμά νά πετάξη έξω τής φωλεάς μέχρι τής
άντικρου στέγης, άλλ' έπανέρχεται ταχέως· και είτα πάλιν
έφίπταται όχι μακράν και άρχεται μελωδών είς έπήκοον
τής συνείηου τās έντυπώσεις αυτού. Είναι γλυκεία ή αύγή
του Μαΐου· ή γή ύποσχάζει ως ρόδον προς τόν ήλιον· παν-
τοίχια εύωδια έξέρχονται έκ τών κοιλάδων και τών άγρών
και ζώναι άναθυμιάσεων περιστέφουσι τά δένδρα και τά
όρη· ό ουρανός ραντίζει επί τήν γήν χρυσοūs μαργαρίτα,
καθαρούς ως άκτίνας και έλαφρούς τοσοούτον, ώστε περικο-
σμούν ως άθάνατα στίγματα και αυτά τά τρυφερώτερ-
αί τά εύαισθητότερα τών άνθέων· περίθερμοι και λεπτά ή
αίθηρ ή αύρα μάτην προσπαθεί νά περισυναγάγη τήν δε-
σον τών φυτών και τών άνθέων· διότι μετ' όλίγων κορυ-
νυται έκ του έλαφρού ύγρου και άναγκάζεται νά έπαναρ-
ψη επί τής γής μέρος τής δρόσου ήν άπερρόφησεν, άλλ'
τεί όλην τήν εύωδίαν τών άνθέων και τών χόρτων·
αί άκτίνας του άνατείλαντος ήδη ήλίου διεισδύ-
φύλλον και τών σκιών και πίνουσιν άπλήσ-
των πετάλων, άλλ' έν φ' εκλείπει έκ τής έ-
ή χρυσή δρόσος, νέα χρώματα και νέας και
ρουσι συγχρόνως αί άκτίνας του ήλίου επί
άνθων· έντός δέ του λουτρού τούτου τής εύω-
σου και τών άκτινών, αί χρυσαλλίδες πάλλουσι
κείσε τά εύθραυστα αυτών πτερά, άκόρεστοι

Γ.

Έπρεπ' ό Θεός νά χύνη
Ψωμιά, κρέας, χοιρομάζα,
Κι' έται πιά ή Ρωμιοσύνη
Νάχη πάντα πανηγύρια.

Δ.

Άηδόνια και κανάρια
Τό Μάϊ τραγουδάτε,
Κοπέλλαις, παλληκάρια,
Τό Μάϊ χαιρετάτε.

Έπίστρατοι, πολίται,
Όλοι στεφανωθήτε·
Ό Μάϊς κι' έν είρήνη
Στεφάνι σ' όλους δίνει

Άν δέν μάς στεφανώνη
Τιμή και μπαγιονέττα,
Άλλά μάς κουκουλδνει
Ό Μάϊς με μπουκέττα.

Ε.

Ό έρωτας με τόσα έρωτάκια
Όσάν Μπενί Ζούγ-Ζούγ με Ζουζουζάκια
Πότε είδώ πηδά, πότε κεί πέρα . . .
Θέλεις και σύ μαζί του νά γελάσης;

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ.

Μά στη στιγμή που πής για νά τόν πιάσης
Σου φεύγει με μιά τούμπα 'στόν άέρα.

ΣΤ.

μορφή 'Αθήνα, πάπια του γιαλου,
είς είναι μόνον 'στα 'δικά σου μέρη
τοιοις δέν σε είδε τίποτα δέν ξέρει
γιορτάζει Μάϊ όποιος ζή άλλου.

και 'Αθήνα . . . ω! κι' αυτή τήν Πόλι
ποτέ μάς δώσουν, κι' άν άπ' τήν 'Αθήνα
Άνδρες και γυναίκες με μιά φύγουν όλοι,
Μόνος μου θά μείνω, κι' άς με φάη πείνα.

Μάϊς και 'Αθήνα . . . τί χρυσή γιορτή!
Ναι είδώ . . . θά ζήσω, 'δω και θά πεθάνω,
Θεσσαλία, Πούντα, όλα τά ξεχάνω,
Κι' ούτε νά τά βλέπω θέλω στό χαρτί.

Ζ.

Είπαμε καμπόσα πάλι
'Στήν ύγειά του χρυσομάλλη.
Και του χρόνου άλλα τόσα
'Από τουτα πιό καλά,
'Αλλά νάχουμε και γρόσα,
'Η τουλάχιστον . . . μυαλά.

Souris

σει τής τοσοούτον βραχείας αυτών ζωής».
'Αλλά διατί ή χειλιδών μένει περισταλαμένη έντός τής
φωλεάς της τήν πρώτην του Μαΐου; διατί δέν έξέρχεται
νά άπολαύση τήν εύωδίαν τών άνθέων και τήν δρόσον τής
αύρας και τήν θαλπωρήν του ήλίου; διότι μετά τās ήδονάς
του έρωτος, έπήλθον αί μέριμναι τής μητρότητος. Η χει-
λιδών μέλλει νά γείνη μήτηρ. Τήν χαρμόσνον ταύτην
πρωϊάν έξύπνησεν εύχαρις ως πάντοτε· κατά πρώτον δέν
ησθάνθη άλλο τι ή τήν εύδαιμονίαν του ότι αγαπάται· έ-
πειτα μόλις άνέπνευσε τόν εύοσμον άέρα, ησθάνθη ώσει νά
είσέδω είς τά μικρά της σπλάγγνα γλυκύ τι βάρος· και όταν
ησθάνθη νά πετάξη ως άλλοτε, είδεν ότι τά μικρά της τά
πτερά δέν ύπεβάσταζον αυτήν έπαρκώς και έπροτίμησε νά
μείνη έν τή φωλεά. 'Όχι, δέν σοι άνέπνευσε τήν άδυναμίαν
ταύτην, ή αύρα του Μαΐου, μήτε ή άκτις του
έρωσ του εκπνεύσαντος μηνός. Γλυκεία άδυ-
τέρα τής παρθενίας, όσον ή δημιουργία έρωτέρα
αρζαντος χάους! Η χειλιδών τό αισθάνεται και
φρανός επ' αυτή· δέν όργίζεται διότι δέν δύναται
τουάντιόν μένει χρηστή ή καρδιά της και άμω-
είξεις της. Δέν θά άναζητήση πλέον έν τή φύσει
ς έαυτής τήν χαράν και τήν ήδονήν, άλλ' έκ του
των σπλάγγνων της μέλλει νά εξαγάγη, έστω και
ων άγώνων, πάν ό,τι θά τέρψη τήν καρδίαν της

'Επανερχόμεθα είς τήν πολυθρόλλητον «Pro Memoria»
τής 21 Μαρτίου ήν ή ήμετέρα κυβέρνησις άπέκλυσε προς
τάς δυνάμεις επί του ζητήματος τών μεθορίων.

Και πρώτον διατί «Pro Memoria»; 'Ο διπλωμάτης κ-
'Αγγελος Βλάχος δέν έπρεπε νά άγνοή ότι του «Pro Me-
moriam» μόνον επί ζητημάτων μικρού ένδιαφέροντος γίνε-
ται χρήση, και έπομένως όφειλε νά άποκαλέση τό περιφη-
μον τουτο είς τά διπλωματικά χρονικά έγγραφον ούχι «Pro
Memoria» προκειμένου περι ζητήματος τοσοούτον σπουδαίου,
άλλά «Memoires».

Δέν έπιχειρούμεν νά αναλύσωμεν τό άριστούργημα τουτο
όπερ δίδει ήμίν τό μέτρον τής γνώσεως τής γαλλικής γλώσ-
σης του γενικού γραμματέως του τών έξωτερικών ύπουρ-
γείου. Προς Θεού! άφήσατε τόν Βλάχον νά γράψη 'Ελληνι-
στί, άλλα προκειμένου περι έγγράφου είς Γαλλικήν
γλώσσαν, καλέσατε οίονδήποτε ίνα συντάξη τουτο, έστω
και τόν Ζηνόπουλον.

'Αρκούμεθα λοιπόν είς όλίγα, είς τά κυριώτερα.
'Ο κ. Βλάχος άρχόμενος γράφει «Lorsque les grandes
Puissances de l' Europe fixaient de commun accord κλπ.
Δέν έπρεπε νά γινώσκητε κύριε 'Αγγελε ότι είς τήν
Γαλλικήν δέν λέγουσι de commun accord; 'Αλλά d' un
commun accord.

Itérativement. Είναι διπλωματική έκφρασις αυτή πρό Θεού;
'Αφίνομεν όλόκληρον τήν παράγραφον έκ του Mais dans
leurs determinations μέχρι του supérieure a toute consi-
deration du parti. Είναι tout simplement γελοιωδές άτη.
La Grèce au moins l' a ainsi compris. 'Αλλ'οί ύπουργοί
μας είσέτι δέν τό έννόησαν.

Enfants mal partagés. Τουτο πάλιν ύπερβαίνει πάν ό-
ριον. 'Εντροπή κύριε 'Αγγελε, έντροπή κύριε Βλάχε.

και τήν ζωήν της έν τω μέλλοντι. Θα κομίση προς αυτήν
ύδωρ και τροφήν ό σύντροφος άν έξελέξατο, θά γλυκάνη
τους πόνοους της τό άσμα του αγαπητού της, όστις θά κά-
θηται όχι μακράν, έξω μόν τής φωλεάς, χάριν του όφειλο-
μένου ύπό τών άρρένων είς τά μυστήρια τής κυοφορίας σε-
βασμού, άλλα πλησίον, πλησιαίτατα, ίνα περιφρουρή συγ-
χρόνως από παντός άπροόπτου τήν κυοφορούσαν, και δέν
θά άπέρχεται είς ματαίως περιδιαβάσεις κατά τους άγρούς
ή τάς όδοūs, είμή μόνον προς ζήτησιν τροφής. Τότε δέ, όταν
θά μείνη προς στιγμήν έντελώς μόνη, με τās βαθείας άλ-
γηδόνας της, θά παρηγορηται καθ' έαυτήν με γλυκείας
έλπίδας εύτοκίας· ή μικρά της φαντασία θά βυθισθή είς τό
μέλλον, ύπερ δέν θά κείται άλλως τε και μακρόν· θά φαν-
τασθη τήν ήμέραν καθ' ήν θά τέξηται τό πέμπτον ή τό
έκτον ώριον, τās περιπαθείς μερίμνας τής έπώσεως, τās
διαπύρους και προσεκτικάς περιπτώξεις τών πτερών, τήν
βαθμιαίαν ζωογονίαν, ήν θά άκροάζηται καθ' έκάστην έναρ-
γεστέραν ύπό τά στήθη της, τήν θραύσιν δια του ράμφους
του πρώτου ωού, τήν εύφρόσνον έμφάνισιν τής πρώτης γυ-
μνής κεφαλής, έπειτα τής δευτέρας, έπειτα τής τρίτης και
τέλος τήν άγαλλίασιν τής θεάς όλοκλήρου περι έαυτήν οί-
κογενείας. 'Επειτα άρχονται νέαι φροντίδες άτελείτητοι και
γλυκύτεραι αί μόν τών δέ, ή διατροφή, ή περιθαλψις, ή
παιδαγωγία τών νεοσσών· τά μικρά θά άνταμείβωσι πᾶσα



Obstination récalcitrante de la Porte. Aux maris ré, aux maris cal, aux maris ei, aux maris trants, aux maris recalcittrants, tran, tran, tran, trempé dans les bottes. Ποῦ εἶσαι Meilhae καὶ Halevy; Ἐγέρθητι Ὀρρεμπαχ καὶ ὁ Βλάχος ἀναμένει σε εἰς τὰ δωμάτια τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείων, θὰ ἔχη καὶ συνεργάτην, μὴ φοβῆσαι, τὸν Ζηνόπουλον!

Cet arrangement d' une affaire jugée déjà en dernier ressort. Δικαστικός συμβιβασμός, πρωτοδικεῖον δικάζον ἀνεκκλήτως, μάλιστα κύριε Ἀγγελε. Ἄ! Κύριε Τρικούπη, κύριε Τριπούπη! Πῶς ὑμεῖς ἀνὴρ εὐφυῆς, ἀπερσίστατε νὰ φιλοδώρησθε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοιοῦτον Βλάχον; Δὲν ἀφίκατε αὐτὸν νὰ κάμη ποίησιν; Ἄν ὅμως ἡ ὑμετέρα ἐπιθυμία ἦτο νὰ διορίσθε ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν τμηματάρχην α la hauteur des autres, τότε πέρνομεν τὸν λόγον μας ὀπίσω καὶ συγγνώμην κύριε Τρικούπη.

Voulu se jouer. Ἠκούσαμεν ἄλλοτε κυρίαν Αὐστριακὴν καὶ ἐκ Βιέννης μάλιστα, λέγουσαν πάντοτε Je me joue. Ὡ! ψυχῆ μου.

Avares des sacrifices et ménagers de leur vie. Τὸ ménagers αὐτὸ il faut l' encadrer. Μὴ χάνετε καιρὸν ὀγλήγωρα εἰς τοῦ Ματῆράτ.

Leurs efforts étouffés dans le sang. Ἐνταῦθα τὸ θυσιάζειν τοῦ ἀνδρὸς ὑπερίσχυσε καὶ κατεσκίασε τὸν στίχον του! Ποῖοις! Ποῖοις!

Ses enfants. Οἱ Ἠπειρώται καὶ οἱ Θεσσαλοὶ εἰσὶ τέκνα μας, οὐχὶ ἀδελφοί. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλομεν αὐτοῖς τὴν θέλησίν μας. Μὰ μπράβο κύριε Βλάχ.

Dont le fantôme évoqué par la divan pour faire peur à l' Europe. Μπαμπούλας, κερία Εὐρώπη μάλιστα! Ἄλβανός, Μπαμπούλας, Τούρκος κατεργάρης, Εὐρώπη ριπιτιδί, Βλάχος ἐφεύρε. Ὡραία!!

Ὅστις ἐνόησε τὴν φράσιν Voyant que l' Epire κτλ. μέ-

χρι τοῦ cette oeuvre d' extermination, παρακαλεῖται προσέλθῃ εἰς τὸ γράσειν τοῦ Μη Χάνεσαι καὶ θύμωσιν γενναίαν ἀμοιβήν. Οὐδ' αὐτὸς ὁ Βλάχος ἐξαιρεῖται.

Quant a l' ile de Candie, dont la cession à la servi pour quelques moments de ballon d' essai. ματιζόμεν ὅτι ἡ φράσις ἐγράφη ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ θῆ τὸ «Ballon d' essai». Ἠξερυν ὁ Βλάχος ὅτι οἱ οἱ εἰς τὸ διπλωματικὸν. Farceur va!

Τὸ ἀνέτισσεν δίδει καὶ πέρνει. Ἄμ τὸ κοινὸν ἀνέτισσεν καὶ considération, considération, considération, anissement de battement en grattement et de en battement! κατῳρίσασιν ὁ κύριος Βλάχος ἡμᾶς complètement, sans prendre en considération doit un peu d' égards. Que diable!

Mais il ne peut par accepter cet expédient comme une solution de la question. Διὰ τὴν ἐλέγχετε τοῦλάχιστον κύριε Ἀγγελε qu' il ne peut pas accepter cette solution qu' il considère comme un expédient;

Nῦν τὸ bouquet. S' il voyait κλπ. μέχρι τέλους. Πῶς ἀφίκατε κύριε Κουμουνοῦδου τὸν Βλάχον νὰ σὰς ἐαθέσθῃ διὰ τῆς ἥμιστο πολιτικῆς ταύτης φράσεως; Διὰ τὴν ἐδώσατε τοσοῦτον ἐπιπολαίως ὅπλον φοβερὸν εἰς τὰ χεῖρας τοῦ κυρίου Τρικούπη; Δὲν θὰ ἔχη δικαίον vous accuser d' imprévoyance et de légèreté, et de voir en vous le seul responsable d' un état de chose anormal κλπ.

Ἀφίνομεν τὸ gros de dangers διότι μ' ὄλην τὴν καλὴν διάθεσίν μας καὶ τὴν ἐξαιρετὸν στόμαχόν μας δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ τὸ χωνεύσωμεν.

Ἄλλ' ὁ κύριος Βλάχος ἐχώνευσεν ἅπαντὰ καλῶς, καὶ θὰ χωνύσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον περισσώτερα πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν ἁπάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ζήτη ὁ Ἀγγελοσ Βλάχος!!!

Boum

μητρικὴν μέριμναν πολλαπλασίως μὲ ἐν τερτίσμα χρεῖσταντο ποία ἦδον ἢ βλέπει τις αὐτὰ τρώγοντα, κελαδοῦντα καὶ αὐξάνοντα! Πόσον θὰ τὰ ἀγαπᾷ! καὶ πόσον τὰ μικρὰ θὰ ἀγαπᾷ τὴν μητέρα των! θὰ τὴν περιμένωσι σιωπηλὰ καὶ ὑποκεκρυμμένα, ὅταν λείπῃ χάριν τροφῆς, καὶ εὐθὺς ὡς ἀκούσωσιν αὐτὴν ἐπικνεθούσαν, χαρὰ καὶ ἀγαλλίσεις ἐν τῇ φωνῇ! θὰ προβέλλωσι πάντα ἄμυδρον κεφαλὴν καὶ θὰ ἀνοιξῶσι τὸ τόσῳ μικρὸν αὐτῶν στόμα διὰ νὰ δεχθῶσι τὴν τροφήν, θὰ ἀνθαμιλλῶνται ποῖον πρῶτον καὶ πάντοτε νὰ γευθῆ! ἄλλ' αὐτὴ θὰ ἦναι δικαία καὶ ἐξ ἴσου μήτηρ πρὸς τὰ τέκνα της πάντα! δὲν θὰ ἀγαπᾷ τὸ ἐν πλείοτερον τοῦ ἄλλου! θὰ δώσῃ εἰς ἕκαστον τροφήν ἁμοίαν κατὰ σειράν. Εἶναι φευκτέα ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ τὰ παράνομα τῶν τέκνων ἀπαιτεῖται ἴση στοργή, ἴση περιθαλψίς. Καὶ ὅταν θὰ ἀρχίζωσι νὰ πτεροφυῶσι, ποία χαρὰ! καὶ ποία τῆς μητρικῆς καρδίας ἀναπτέρωσις, ὅταν θὰ δυνηθῶσι νὰ πετάξωσιν ὄχι πολὺ, μέχρι τοῦ πρώτου τοίχου κατὰ πρῶτον, ἔπειτα μετὰ τινὰς ἡμέρας καὶ μακρότερον ἀκόμη, μὲ τὴν συνοδείαν τῆς μητρός ἢ τοῦ πατρὸς ἐννοεῖται, ὅστις θὰ φροντίσῃ μήπως ἀπομακρυνθῆ ὁ νεοσσὸς καὶ ἡ ἀποκάμη καὶ πῆσῃ κατὰ γῆς, ἢ κτυπήσῃ, καθ' ὃ ἀκείρος εἰσέτι, τὴν μικράν του κεφαλὴν εἰς τὸ δένδρον, ἕως οὗ καταστῶσι τέλεια πτηνά, ὅτε δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ἐπαγρυπνήσεως. Ἀλλὰ μέ-

τρέχουσι τὰ μικρὰ. Συμβαίνει ἐνίοτε νὰ πίπτωσιν ἐκ τῆς φωνῆς, ὅταν εἰσέτι εἶναι ἀπτερα, καὶ τότε φρίκη! ἐάν δὲν εἶναι παρὸν ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ διὰ νὰ ἐπιναφέρῃ τὸ πρῶτον ἐν τῇ φωνῇ. Ἡ ἄλλοτε σκυρὰ τις ὀσφρανομένη τὸ τρυφερὸν κρέας αὐτῶν ἔρπει μέχρι τῆς φωνῆς καὶ καταβροχθίζει αὐτὰ ἢ ἐπάρτατος. Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ὅλη ἡ μητρικὴ στοργὴ καὶ ὅλη ἡ πατρικὴ φρόνησις ὅπως ἀκινδύνως αὐξήθωσι τὰ χελιδονάκια...

III

Μία γυνὴ, καὶ αὐτὴ τῆς μυθολογίας, ἡ θυγάτηρ τοῦ Πανδίωνος μετεβλήθη εἰς χελιδόνα διὰ τὴν πᾶσαι αἱ γυναῖκες νὰ μὴ ἦναι χελιδόνες καὶ πάντες οἱ οἰκοὶ φωνεῖται χελιδόνες;

Χεσμέσ ὁ Τ

ὄγραμμα νέου ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ.

Ὑνταξις τοῦ «Μη Χάνεσαι» μετὰ τοῦ περὶ αὐτοῦ τῶν λογίων νέων ἐκπληκτοῦ ἐκ θαυμασμοῦ κοινωνικὰ τρόπαια τοῦ συγγραφέως τοῦ αἰωνία τῆς θεοῦ καὶ Περιπέλους ἀπερσίσσε νὰ καταρτίσῃ τριῶν διαγωνισμῶν σκοπὸν ἔχοντα τὴν ἐξύμνησιν ἱστορικῶν, στιχογραφικῶν καὶ διπλωματικῶν θρησκευτικῶν, Ἀγγέλου Βλάχου, νῦν γενικοῦ γραμματέως τοῦ τῶν ἐξωτερικῶν διότι ἡ γραφικὴ ἱκανότης ἡ χαρακτηριστὴ αὐτοῦ ἀπαρτίζουν ὁμολογουμένως τὸν καλύτερον τύπον τῆς ἡμιμαθείας καὶ ρακογραφίας τῶν ἡμετέρων συγγραφέων καὶ προσκαλεῖ πάντας τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος ποιητὰς ἵνα συμμεθεξῶσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον διὰ τῶν προϊόντων τῆς Μούσης αὐτῶν ὑπὸ τοῦς ἐξῆς ἑσῶς.

- 1) Τὰ ποιήματα λυρικά ἢ δραματικὰ πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Μη Χάνεσαι μέχρι τῆς 20 Μαΐου ἐνεστώτος ἔτους μὲ φάκελλον ἐνσφραγιστον περιέχοντα τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐπιγραφόμενον διὰ τινος ρητοῦ πρὸς ἀποδείξιν τῆς ταυτότητος.
- 2) Τὰ λυρικά ποιήματα δέον νὰ μὴ ἦναι βραχύτερα τῶν ἐξήκοντα στίχων καὶ μεγαλύτερα τῶν ἑκατοπεντηκόντα, τῶν δραματικῶν δὲ ἡ ἔκτασις ἀρίεται εἰς τὴν ἑμπευσίν τοῦ ποιητοῦ.
- 3) Ὁ ποιητὴς τοῦ νικησαντος ποιήματος θέλει λάβει ἀμοιβὴν διακοσιὰ δραχμῶν.
- 4) Τριμελὴς ἐπιτροπὴ θὰ κρίνῃ τὰ ποιήματα, ἀπαρτιζομένη ὑπὸ τῶν κ. Βλασίου Γαβριηλίδου, συντάκτου τοῦ Μη Χάνεσαι, Ἰωάννου Καμπουροῦλου συντάκτου τῆς Ἐφημερίδος καὶ Κωνσταντίνου Ἰεροκλέους δημοσιογράφου, εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐν περιπτώσει παραίτησεως μέλους τινος τῆς ἐπιτροπῆς θέλει ἐκλεγῆ ἕτερον.
- 5) Ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀγῶνος θέλει ἀναγνωσθῆ ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τούτῳ ζητηθησομένη ἀπὸ τῆς Πρυτανείας τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν πρώτην Ἰουνίου.

Εἰ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐλπίζει ὅτι οἱ νέοι ποιηταὶ τῆς Ἑλλάδος θέλωσιν αἰσθανθῆ κατὰ βάθος τὴν ἀξίαν τοῦ ὑποκειμένου τοῦ παρόντος διαγωνισμοῦ καὶ ὅτι δὲν θὰ λείψῃ ἀπ' αὐτῶν ἡ δέουσα ἐμπευσίς, οὐχ ἦττον φρονεῖ πρὸς τελείαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, νὰ ὑποδείξῃ ἀπλῶς πρὸς ὑπόμνησιν τοῦς κυριωτέρους χαρακτῆρας οὗς δέον νὰ φέρωσιν τὰ διαγωνισθησόμενα ἔργα.

Ἀνάγκη κατὰ πρῶτον νὰ ὑποδειχθῆ πῶς αἱ συχναὶ μεταφράσεις κατήρτισαν βαθμῶδιν ἀνευ ἄλλων κεφαλαίων καὶ τὸν πρωτότυπον συγγραφέα καὶ νὰ ἐρευνηθῆ τὸ ζήτημα πότερον ἐν τῇ φήμῃ τοῦ κ. Βλάχου βεβῶναι περισσώτερον, αἱ μεταφράσεις αὐτοῦ ἢ τὰ πρωτότυπα ἔργα. Πρέπει νὰ παραταχθῶσιν ἡμετέρων τῶν ἀπάντων τοῦ κ. Βλάχου, πρῶτον ἡ ἀκριβὴς ὡς στιχογράφος καὶ στιχογράφος, ὡς ἀρθρογράφος, ὡς κριτικὸς φιλόλογος, ὡς γραμματικὸς κτλ. Ἡ ἀκριβὴς ἀπεκδέχεται ἐκ τοῦ ζήλου τῶν διαγωνισθησάντων ἀξιοπρεπῆ ἐκδοσιν τοῦ παρόντος ποιητικοῦ ἀ-

Ἀθῆναις 1 Μαΐου 1881

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

ΕΚ ΛΕΥΚΑΔΟΣ.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐν Λευκάδι στρατοπέδου:

Ἀπὸ εἰκοσάημερον εἰμῆθα ἐνταῦθα. Μίαν ἡμέραν τακτικά δὲν ἐλάβομεν ἐτι τὸν ἄρτον μας, διότι εἰς καὶ μόνος ὑπὸ τοῦ προμηθευτοῦ διατιθέμενος κλίβανος δὲν ἔφαρκε εἰς ὑπερσίαν ἐξ ὄλων χιλιάδων ἀνδρῶν. Ἐπῆρξαν ἡμέραι, καθ' ἃς μικροῦ ἐδέεσε. νὰ μείνωμεν ἄσιτοι. Μόλις δὲ κατορθοῦνται νὰ οἰκονομητῶσιν ἡμῖν. Μάλιστα τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα ἐκάστη ἐνωμοτία ἐκ δεκαπέντε ἢ εἴκοσιν ἀνδρῶν δὲν ἔλαβεν ἢ μόλις δύο ἢ τρεῖς κουραμάρας, τῶν ὀπίων καὶ ἡ ποιότης εὐκόλως κατανοεῖται.

Φαντάσου προνοίαν περὶ αὐτῆς τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ ἔπειτα ὑπόμεινε καὶ τὸν «Αἰῶνα» πολεμικὸν ἀκριβῶς καθ' ὅν χρόνον ὁ Πόλεμος κομμουνδοουροδέσμιος ἀπάγεται εἰς τὰς γερμανικὰς καλλένδας. Δὲν ἐντρέπομεθα! Μόνον νὰ μὴ κυττάζωμεν εἰς τὰ παράθυρα φροντίζει ὁ κ. Σούτσος ἰκιδίων διαταγὰς ἐπὶ δικταγῶν, ὡσάντι νὰ ἐτραγοῦν καὶ τὰ μάτια. Καὶ τί; νομίζετε γυναῖκες; Γυναῖκες δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Λευκάδι, ἀλλὰ μούμια ἐψιμυθιωμένοι μὴ τολμῶσαι δῆθεν νὰ σε ἀντικρύσωσιν ἢ ἀπὸ τῶν χραγαμάδων ἐν καιρῷ ἡμέρας, ἀλλ' ἱκαναὶ νὰ σὲ γομώσωσιν ἐν ὄρα νυκτός. Ἀπέναντι τοιοῦτου τερατωδῶς ἀσχήμου ὤραιοι ἡμῖσεως φαντάσθητε ἀνάλογον τὸ ἕτερον ἄσχημον ἡμῖν» ῥυπαρὸν καὶ βρακύνδουτον, ὅλον ἐν ἐλαιοτριβείοις διαιτώμενον, ἀνυπόδητον καὶ μὲ ὀδύρελλον, τὴν κεφαλὴν μανδύλιῳ πιναρῷ περιδεδεμένην καὶ μὲ ραβορίταις, ἄξιστον δὲ καὶ χυδαῖον εἰς πρωτοφανῆ βαθμόν, καθότι ὁ τιμαριωτισμὸς δὲν ἐπέτρεψεν ἐτι αὐτῶν τὴν ἀνατολήν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐννοουμένων ἐλευθεριῶν. Ἐκ τούτων πάντων κατ' ἀναστροφῆν τοῦ αἰῶνα ἡ μορφή τοιαύτη καὶ ἡ ψυχὴ δύνασθε νὰ ἔχητε καὶ τῆς πόλεως αὐτῶν τὴν εἰκόνα τῆς ὁποίας ἀντιθέσει ποιεῖ ὁ σύμπαρ τόπος καὶ ἰδίως ἡ θείσις ἐν τῇ στρατοπεδεύομεν ὄλη ῥωμάντζα. Πλὴν τοῦ βορβόρου καὶ τῆς δυσωδίας, δι' ὧν ἐναγωνίως καὶ ἀτρυκτιῶν τις διέρχεται τὴν πνιγηρὰν ταύτην τρώγλην μᾶλλον ἢ πόλιν, δυσχερεστέρην καθίστησι τὴν ἐν αὐτῇ διατριβὴν καὶ ἡ δυσχέρεια τῆς συναλλαγῆς, ἐλλείψει νομισματικῶν κερματίων, αἵτινα ἐν ὑπερτιμήσει μεταβιβάζονται εἰς Πρέβεζαν. Ὡς δ' ἐκ τούτου οἱ εἰσερχόμενοι εἰς κατάστημα ἀναπολοῦσι τὰ ῥυπαρὰ καπηλεῖα τῶν Ἀθῶν τοῦ Οὐγκῶ ἢ κερεῖα πεντάπηγῃ μόλις καὶ πνικτικὰ δὲν ἐρωτᾶσθε: Τί ἀγαπᾶτε, ἀλλ' ἂν ἔχετε ψεῖλά, διότι ἄλλως οὐδὲ καρὸς ὑπάρχει πρὸς δόσιν. Τοῦλάχιστον ἀπολαύομεν ὑγείας ἄκρας καὶ τοι τὸ ἐκ Κερκύρας ἔλθον ἔβδομον τάγμα μᾶς ἔφερε καὶ πέντε ἐφλογιῶντας.

Καὶ τὸ ἐξῆς κωμικόν. — Στρατιωτῆς παρουσιάζεται προχθὲς νὰ ζητήσῃ ἡμερησίαν ἀδειαν — Τί νὰ τὴν κάμῃς; Νὰ πᾶ νὰ κατοικήσω. — !!! — Δὲν εἶχεν ἄδικον ἐν τούτοις, διότι τοσοῦτο τοῦ στρατοπέδου ἀφίστανται τὰ οὐρητήρια.



## ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

Σήμερα πρωί πρωί συνελάβομεν τὸν ἐξῆς διάλογον μεταξὺ Κυρίας ἧτις ἐτοιμαζομένη νὰ ἐξέλθῃ ἐνεδύετο τὸ χειρότερό της φόρεμα καὶ τῆς Μαρούλας της.

— Καλὲ κυρά, σήμερα Πρωτομαγιά μ' αὐτὸ τὸ παλαιοφούστανο θὰ βγῆτε ἔξω;

— Ἄμ γιατί εἶναι πρωτομαγιά καὶ μένη τὸ φόρεσα, θὰ πάω σ' τὴν ἐξοχὴ, δὲν ξεύρει κανεὶς τί μπορεῖ νὰ συμβῆ.

Ἡ κυρία Βῆτα ὑποφέρει ἀπὸ τὰ νεῦρά της· ὁ ἰατρός τῆ ἀπηγόρευσε τὸν καφέ· ἀλλ' ἡ κυρία ἔχει ἀδυναμίαν τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ συγκρατήσῃ· τέλος τὴν συλλαμβάνει ἐπ' αὐτοφῶρον.

— Τί κάνετε, πρὸς Θεοῦ!

— Pardon, δὲν ἤξευρα ὅτι θὰ ἔλθετε.

Ὁ κ. Π. ὑπάλληλος ἐν τῷ πρωτοδικεῖῳ διαπρέπει ἐπὶ δυσνοίᾳ· προχθὲς παρουσιάζεται εἰς τὸν γραμματέα νὰ ζητήσῃ χρήματά τινα ἀπέναντι τοῦ μισθοῦ του· ἐκεῖνος τῷ δίδει ἐν 28δραχμῶν καὶ τὸν στέλλει νὰ τὰ λάβῃ. Μετὰ πολλὴν ὥραν ὁ δυστυχὴς Π. ἐπιστρέφει ἀπρακτός διότι:

— Δὲν εὔρε καινουργότερο !!!

Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ καφεναίῳ ἡ θέμις διατάσσει ἕνα βαρὸν γλυκὸ καὶ ἕνα σκέτο, οὗς μετ' ὀλίγον καὶ κομίσας ὁ ὑπηρετὴς ἀπέρχεται. Ἄλλ' οὗτος μετὰ πόνου τὸν καλεῖ ὀπίσω διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ:

— Ποῖ εἶναι τὸ νερὸ τοῦ σκέτου (!)

Ἡ νεῦνις Γάμμα διαπρέπει τόσον ἐπὶ ἐπιδειξίῃ ὅσον καὶ ἐπὶ ἡμιμαθείᾳ. Προχθὲς ἠρώτα ἐν μέσῳ κύκλου συναναστροφῆς ἑάν:

— Ἡ Θεσσαλία εἶναι τόπος προσωποδοφῶρος.

## ΧΑΛΙΚΕΣ.

Δὲν πρέπει ἄρα γε οἱ διαγωνισθησόμενοι εἰς τὸς νέον ποιητικὸν ἀγῶνα νὰ γνωρίζωσι τὴν κυκλοφοροῦσαν φήμην ὅτι ὁ κ. Ἀγγελοῦ Βλάχος προγνωρίζων τὴν ἀπάντησιν τοῦ Κουμουνοῦρου εἰς τὰς δυνάμεις συνεφώνησε μετὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γαμβροῦ του Ἀντωνιάδου καὶ ἠγόρασαν ξεπεσεμένα χρεώγραφα, τὰ ὁποῖα ἔπειτα μετεπώλησαν ὑψωμένα κερδίσαντες οὕτω σπουδαίον χρηματικὸν ποσόν;

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀκούομεν ὅτι τὰ ἀρνία τοῦ Τατοῦου ὑπερτιμῶνται ἀπὸ τὰ ἀρνία τοῦ Τσιγγροῦ· ὁ συναγωνισμὸς εἶναι χαριέστατος· ἀλλὰ πῶς νὰ γελιέται ὁ ἀγέλαστος Συγγραφέας;

X.

## ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τὸ τυπογραφεῖον

Μέλλοντος (ὁδὸς Θεσσαλίας, ἀριθ. 12.) ἢ

## ENCYCLOPEDIÉ MODERNE

Ou Dictionnaire abrégé des sciences, des Lettres et des Arts par M. COURTIÉ, publiée par une société des gens de Lettres (1878)

Τόμοι εἰκοσιτέσσαρες.

Ἄρχικὴ τιμὴ τῆς σπουδαιοτάτης Ἐγκυκλοπαιδείας φρ. **τριακόσια**. Πωλεῖται δὲ ἤδη καινουργῆς καὶ δεδεμένη μόνον ἀντὶ **φράγκων ἑκατόν**.

## ΤΣΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΝ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

## THE NOIR QUALITÉ EXCELLENTE

διὰ τοῦ τελευταίου Ἀγγλικῶ ἀτμοπλοίου

ἐν τῷ **φαρμακεμπορείῳ**

**Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ**

**206.—Ὁδὸς Ἐρμού—206.**

## ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

**Γαλακτοῦχος ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ**

Farine Lactée Lapp

ἢ

*Εὐεργετικὴ τροφή διὰ τὰ παιδία κατὰ τὸν ἰατρὸν*

*κ. Α. Ζίννην καθηγητὴν τῶν παιδικῶν νοσηρίων καὶ*

*διευθυντὴν τοῦ Βρεγοκομεῖου Ἀθηνῶν*

Παύσατε νὰ τρέφετε τὰ τέκνα σας μετ' ἀρτίου γάλακτος καὶ ῥίζι, ἀν θέλετε νὰ μὴ προσβληθῶν ἀπὸ χρονίαν δυσπεψίαν, ἀπὸ ἀτροφίαν, καὶ τὸ θάνατον, καὶ τρέφετε αὐτὰ μετὰ τὸ εὐεργετικὸν ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸ μόνον κατάλληλον πρὸς ὑγιεινὴν θρέψιν τῶν παιδίων.

Ἐῤῥίσκεται εἰς κουτία φέροντα τὸν τρόπον τῆς εἰκόνης καὶ πωλεῖται ἐν μόνῳ τῷ **φαρμακεμπορείῳ Καρόλου** ὁδὸς Ἐρμού ἀριθ. 206.